

ಹರಿಹರನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಗೆ ಮಲುಹೊ - ಮಲುಹೊಯರ ಪ್ರೇಮಕಥೆಯ ಕೆಲವು ಆರಂಭಿಕ ವಾಕ್ಯಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

ଶର୍ମାଗୀଁ ତେଣିଦ ତକ୍ତାକ ନିକରଣଗଳୀଁ
ଶର୍ମାଗୀଁ କହିରିଦିମ କୌଣସିଦ ବନଂଗଲୀଁ
ପନ୍ଦୀଳାଙ୍ଗି ସୁଲୀପୁତ୍ରିକ କହୁରି ମିଗଣଗଳୀଁ
ଦେଇମହାତ୍ମୀ ନାଦି ମହାତ୍ମୀକର ବିଳାଗଲୀଁ
ଦେଇ ନଦିଯିମଦି ପରିପରିଵ ନଦିଗଲୀଁ
ଏବେ କାତ୍ରିତ ଦେଇ ରଂଜିସୁପଦିଲୀଁ ।

ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತ ಹರಿಹರನಿಗೆ ಜಿಂಕೆಗಳ ಕನಾಟಕವು ಒಂದೇ, ದ್ವಾರಿದ ದೇಶವು ಅವನದೇ. ಮೇಲೆ ಪಡ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸಿದ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಕೆಸ್ತೂರಿ ಮೃಗಗಳ ಕಾಶೀರವೂ ಅವನ ಕೈಯ್ಯಳತೆಯದ್ದು! ದ್ವಾವಾನುಭವಕ್ಕೆ, ಪ್ರಕೃತಿ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ. ಸಮಸ್ಯೆ ಜೀವಾನುಕಾಳಿಯಾದ ಹರಿಹರನ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ನಷ್ಟೇದಯ ಕವಿಗಳು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕುವೆಂಪು, ಕಾರಂತ, ಪ್ರತಿನಿ ಅವರು ತರಂತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದಲೇ ವಿಶ್ವದ ಕಡೆಗೆ ಚಲಿಸಿದಂತೆ ಹರಿಹರ ತಾನಿದ್ದ ತುಂಗಾತ್ಮಕದಿಂದ ಕಾವೇರಿ, ಗಂಗಾ ನದಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಕಾಶೀಲ್ಕ, ಅಲ್ಲಿಂದಾಚೆಯ ಹಿಂಮಾಲಯವನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭಾಕ್ಷೇಪಗಳಿಂದ ಕಂಡಿದ್ದಾನೆ. ‘ಸಾಕಾರದೋಽ ಭಕ್ತಿ ಸ್ನಾಹಿತ, ನಿರಾಕಾರದೋಽ ವ್ಯೋಮಾತೀತ’ ಎಂಬುದು ಅವನ ಪಾತ್ರಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಹರಿಹರನು ಕೂಡ. ಈ ಕವಿಯನ್ನು ಮತ್ತಧರ್ಮದಿಂದ ಬಿಡಿ ಅವನ ಉದಾರ ಆಶಯಗಳಿಂದವೇ ನೋಡುವುದಾದರೆ ‘ನಮ್ಮದೇನು ಇಲ್ಲ, ಸುತ್ತಣ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಇದೆ. ಹಾಗಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬಹುಕಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ’ ಎನ್ನುವಂತಿದೆ.

ಸಂಪತ್ತಿನ ಕೈದೀರಿಕರಣದ ಅಮಲು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದೋದಗುವ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸಂಪೋದನೆಯ ವಿವರಣೆಯ ಅರಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಡೀಗೆ 'ಅಳು' ಅಸ್ತ್ರಗಳ ದೂರಂತವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಹರಿಹರನ ಸರಳ-ಸುಂದರ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಶ್ವವಾಸನವಾಗುವಂತಹೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಹನೂರು

ಜಾನಪದ ತ್ವಜ್ಞ, ಕತೆಗಾರ, ಕಾಡಂಬರಿಕಾರ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹನ್ನಲು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಡಾ. ಬಿ.ಆರ್. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಸ್ವಾತ್ಮಕೋಂತರ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ (ಹಾಮರಾಜ ನಗರ) ಸಂದರ್ಶಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು. 'ಕೇರಿಗೆ ಬಂದ ಹೇರಿ', 'ಕತೆಲಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಮುಖ', 'ಕಳಿಗೆ ಮುಗಿಷ್ವಾರ ಮುನ್ಸಂಭಿ' ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳನ್ನು, 'ಬಾರ್ಲೀ ಗೀಜಗನ್ಸ್', 'ನಿಕ್ಕೇವ್', 'ಅಜ್ಞ ತನೊಬ್ಬನ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ', 'ಸಿದ್ಧಿಯ ಕೈ ಚಂದ್ರನ್ತೆ' ಎಂಬ ಕಾಡಂಬರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹಿಂಜ್.ಡಿ. ಮಹಾಪ್ರಭಂಧ 'ಮಾನ್ಯ ಬೀಡರು' ಬುಡಕೆಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಸ್ತಕ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಭಾವಾಂತರಗೊಂಡಿದೆ. ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಕೃಂಗಿಳಣ್ಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಕಾಲುದಾರಿಯ ಕಥನಗಳು' ಅವರ ಜಾನಪದ ಹೈತ್ರ ಕಾರ್ಯದ ಅನುಭವ ಕಥನವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸುಮಾರಾವ್ಯಾಸ ಭಾರತ ಸಂಗ್ರಹ, 'ಸರಸ ಸೌಗಂಧಿಕದ ಪರಿಮಳ' ಪ್ರಸಕ ಅಹಿನೀಶಿ ಪ್ರಕಾಶನದಿಂದ, ಕಾಡಂಬರಿ 'ಕಾಲಯಾತೀ' ಅಂತಿಕ ಪ್ರಸಕದಿಂದ ಶುಲೀಂಜೆ ಪರಕಟವಾಗಿವೆ.